

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 12 (436)

Mierzeszyn, 11 kwietnia 2021 r.

ISSN 2082-0089 Rok 12

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**INGRES JEGO EKSCELENCJI KS. ARCYBISKUPA
TADEUSZA WOJDY SAC METROPOLITY GDAŃSKIEGO
DO BAZYLIKI ARCHIKATEDRALNEJ W GDAŃSKU OLIWIE
28 marca 2021 roku**

FRANCISCUS EPISCOPUS Servus Servorum Dei

Venerabili Fratri **Thaddaeo Wojda, S.A.C.**, Archiepiscopo hactenus Metropolitae Bialostocensi, electo Metropolitanae Ecclesiae Gedanensis sacrorum Antistiti, salutem et Apostolicam Benedictionem. Gedanensis clariae uebis multi christifideles tunc praeterito tempore tunc recenti validum dedecunt fidei testimonium, Ecclesiae dilectionis atque verae libertatis et solidaritatis defensionis. Istius dilecte ecclesialis communitatis, cuius anno praeterito Administratores Apostolicum Venerabilem Fratrem Hyacinthum Jezieski, Episcopum Elbingensem, constituimus, pastoraes in praesentia necessitates diligenter consideramus eique novum sacrum Pastorem tribuere volumus. Tu vero, Venerabilis Frater, qui secundum sententiam tuam ~ Oportet praedicari Evangelium ~ Mc 13, 10 ~ inter fideles Bialostocenses studiose et prudenter pastorale opus explevisti, aptus Nobis videaris ad hoc munus obendum. De consilio igitur Congregationis pro Episcopis, potestate Nostea Apostolica, vinculo Ecclesiae Bialostocensis solutum, **Gedanensem** Archiepiscopum Metropolitam nominamus, iuribus et facultatibus tibi factis officiisque impositis lege sancitis. Desideramus ut electus et populus archidioecesis tuae hoc Nostreum Secretum et consilium cognoscant teque suum Pastorem libenti animo accipiant; quos omnes invitamus ut, te ducente, Christi praecepta assidue in cotidiana vita servent. Interea te, Venerabilis Frater, adhortamur ut, intercedentibus Beata Virgine, Regina Poloniae, sanctis Juda Thaddaeo, apostolo, Adalberto, episcopo et martyre, et Vincentio Pallotti, presbyteri ac Societatis tuae fundatores, Evangelium studiose nunties eiusque pondus in omnibus provinciis demonstrans, potissimum in vera christiana notione humanae vitae et matrimonii promovenda et defendenda, sicut eam sancti Nostri magni Praedecessores Paulus VI et Ioannes Paulus II explanaverunt. Datum Romae, Laetani, die secundo mensis Martii, anno Domini bis millesimo vicesimo primo, Pontificatus Nostri octavo.

Franciscus

Leonardus Szejnman, Prot. Ag.

Franciszek Biskup, Sługa Sług Bożych, Czcigodnemu Bratu Tadeuszowi Wojdzie, ze Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego, dotychczasowemu Arcybiskupowi Metropolacie Białostockiemu, wybranemu Pasterzem Metropolitalnego Kościoła Gdańskiego, pozdrowienie i Apostolskie Błogosławieństwo.

Wielu wiernych chrześcijan sławnego miasta Gdańska dało, zarówno dawniej jak i w naszym czasie, mocne świadectwo wiary, umiłowania Kościoła i obrony prawdziwej wolności i solidarności. Rozważając obecnie potrzeby pasterskie tej umiłowanej wspólnoty kościelnej, której ustanowiliśmy Administratorem Apostolskim w ubiegłym roku Czcigodnego Brata Jacka Jezierskiego, Biskupa Elbląskiego, chcemy przydzielić jej nowego Pasterza. Ty, Czcigodny Bracie, który zgodnie z twoim zawołaniem: „Aby była głoszona Ewangelia” (Mk 13,10), gorliwie i roztropnie wypełniałeś postugę duszpasterską wśród wiernych Białostockich, wydajesz się Nam odpowiednim do objęcia tego urzędu. Dlatego, za radą Kongregacji ds. Biskupów, mocą Naszej Apostolskiej władzy, ciebie, zwalniając cię z więzi z Kościołem Białostockim, mianujemy Arcybiskupem Metropolita Gdańskim, wraz z przynależnymi ci prawami i pełnomocnictwami oraz nałożonymi obowiązkami postanowionymi prawem. Pragniemy, aby duchowieństwo i lud twojej archidiecezji zapoznał się z tym naszym dekretem i postanowieniem oraz przyjął cię z otwartym sercem jako swojego Pasterza. Ich wszystkich wzywamy, aby pod twoim przewodnictwem wytrwale zachowywali naukę Chrystusa w codziennym życiu. Ciebie tymczasem, Czcigodny Bracie, zachęcamy, abyś za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, świętych Judy Tadeusza, apostoła, Wojciecha, biskupa i męczennika, oraz Wincentego Pallottiego, kapłana i założyciela twojego Stowarzyszenia, gorliwie głosił Ewangelię, ukazując jej głębokie znaczenie we wszystkich dziedzinach, nade wszystko w szerzeniu i w obronie prawdziwie chrześcijańskiej koncepcji życia ludzkiego oraz małżeństwa, jak ją wyjaśniali Nasi wielcy święci Poprzednicy Paweł VI i Jan Paweł II.

Dano w Rzymie, na Lateranie, dnia drugiego miesiąca marca, w roku Pańskim 2021, w ósmym Naszego pontyfikatu.

FRANCISZEK

POWITANIE KS. ARCYBISKUPA TADEUSZA WOJDĘ SAC PRZEZ KS. BISKUPA WIESŁAWA SZLACHETKĘ

Ekscelencjo, Księżę Arcybiskupie Tadeuszu!

Dzisiaj, w Niedzielę Palmową, na początku Wielkiego Tygodnia, w którym będziemy przeżywać najważniejsze zbawcze wydarzenia, serdecznie wita Cię i pozdrawia Archidiecezja Gdańska, w której rozpoczynasz pasterską posługę jako Metropolita.

Bądź pozdrowiony w imię Trójcy Przenajświętszej, której dedykowana jest ta historyczna Katedra, matka wszystkich świątyń naszego lokalnego Kościoła.

Stajesz pośród nas jako siódmy biskup tej diecezji i trzeci metropolita gdański.

Przed miesiącem Twój poprzednik na tym urzędzie - Arcybiskup Sławoj Leszek Głódź, obchodził 30. rocznicę sakry biskupiej. W duchu wdzięczności za Jego apostolskie dzieła 12-letniej posługi w archidiecezji gdańskiej, składamy Mu najlepsze życzenia Bożego błogosławieństwa i wszelkiej pomyślności na dalsze lata życia.

Dziękujemy też księdzu biskupowi Jackowi Jezierskiemu za posługę Administratora Apostolskiego w czasie sede vacante.

Księżę Arcybiskupie Tadeuszu, przybywasz tu z ogromnym dorobkiem ofiarnej służby w Winnicy Pańskiej, najpierw jako kapłan Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego, ale też jako wybitny znawca misjologii, długoletni pracownik Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów, a także przynosisz tu duchowe doświadczenie zdobyte na urzędzie arcybiskupa metropolity białostockiego.

A teraz, tu na tej ziemi, która stanowi część Pomorza Gdańskiego, gdzie posłał Cię Zmartwychwstały Pan, rozpoczynasz nowy rozdział pasterskiej posługi. A jest to ziemia zamieszkała w dużej mierze przez lud kaszubski oraz przez przybyłych po wojnie ludzi z całej Polski, w tym także z tych ziem, które znajdują się obecnie w granicach Litwy, Białorusi i Ukrainy. Pośród mieszkańców tej ziemi są także ci, którzy kiedyś tworzyli wspólnotę Polonii Wolnego Miasta Gdańska, a także żyje tu liczna społeczność tych naszych braci i siostr, którzy przybywają tu z różnych stron świata, gdzie spotykają się z serdeczną gościnnością.

Tu na tej ziemi wciąż żywe jest dziedzictwo św. Wojciecha – patrona naszej Ojczyzny i archidiecezji, który w misyjnej drodze do Prus ochrzcił wielu Gdańszczan.

To jego niebieskie orędownictwo ubogacają Błogosławieni Męczennicy Gdańscy: S. Alicja Kotowska, Ks. Franciszek Rogaczewski, Ks. Władysław Miegoń, Ks. Marian Górecki, Ks. Bronisław Komorowski.

Tu wśród wspaniałych kościołów wyróżnia się Bazylika Mariacka, nazywana koroną Gdańska, której wielkość została zaznaczona także w Bazylice św. Piotra w Rzymie.

A w Bazylice św. Brygidy, gdzie w czasie zniewolenia totalitarnego lud pracy trwał na modlitwie za Ojczyznę, olśniewa swym niezwykłym pięknem największy na świecie bursztynowy ołtarz, jako wotum wdzięczności za zwycięstwo.

Tutaj, w wirydarzu cysterskiego klasztoru, podpisano traktat pokoju oliwskiego, który zakończył dramatyczne zmagania wojenne pomiędzy Polską a Szwecją.

A niedaleko stąd, w wodach Zatoki Puckiej, po długich latach niewoli Polska poślubiła morze, które - jak wskazał Jan Paweł II - „mówi człowiekowi o potrzebie szukania się nawzajem. O potrzebie spotkania i współpracy”.

Tu jest Westerplatte, o którym ten sam wielki nasz Rodak powiedział, że „uczy jak bronić porządku wartości i prawd w sobie i wokół siebie, dla siebie i dla innych”.

Tu z ducha Ewangelii narodziła się Solidarność, dzięki której runął mur berliński, a dla naszej Ojczyzny i wielu narodów Europy zajaśniała jutrzienka wolności.

Drogi Księżę Arcybiskupie Tadeuszu, z ogromną radością przyjmujemy Cię jako naszego pasterza. Otwartym sercem przyjmują Cię biskupi i kapłani (spośród których wielu pracuje poza granicami Kraju, a zwłaszcza na misjach), osoby życia konsekrowanego, wspólnoty parafialne z radami duszpasterskimi oraz licznymi wspólnotami modlitewnymi, apostolskimi i ewangelizacyjnymi.

Pozdrawia Cię lud Pomorski w osobach chorych i niepełnosprawnych, samotnych i zagubionych.

Pozdrawiają cię dzieci i młodzież, ruch oazowy Światło Życie, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, harcerki i harcerze, Młodzież ze Szkolnych Kół Caritas i wolontariusze z parafialnych oddziałów Caritas.

Pozdrawiają Cię rodzice: matki i ojcowie, małżonkowie, Domowy Kościół, Rodziny Nazaretańskie, Wspólnoty Żywego Różańca, Franciszkański Zakon Świeckich, Straż honorowa NSPJ, Droga Neokatechumenalna, Odnowa w Duchu Świętym, Wspólnota Marana Tha oraz Wspólnota Hioba prowadzona przez Siostry Pallotyńki, w której wielu uczy się odkrywać zbawczą wartość tego co trudne.

Pozdrawiają Cię diecezjalne środowiska odwołujące się w swoich programach i działalności do katolickiej nauki społecznej. A więc - jakże licząca się i ważna na nasze czasy - Akcja Katolicka, Katolickie Stowarzyszenie „Civitas Christiana”, Polski Związek Katolicko-Społeczny, Ruch Kultury Chrześcijańskiej „Odrodzenie”, Klub Inteligencji Katolickiej, Konfederacja Orderu Świętego Stanisława.

Pozdrawiają Cię Rycerze Kolumba, Kościelna Służba Mężczyzn „Semper Fidelis”, Bractwo św. Pawła, Kobiectwo Wspólnoty Duszpasterskiej, a wśród nich ta najliczniejsza i najbardziej dynamiczna Wspólnota „Kobieta jest Boska”.

Pozdrawia Cię Archidiecezjalna Szkoła Biblijna, Grupy Modlitewne Świętego Ojca Pio, Obrońcy

Życia skupieni w Organizacji Human Life, Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji i wiele innych ruchów i stowarzyszeń katolickich...

Pozdrwiają Cię wierni skupieni w licznych duszpasterstwach środowiskowych...

Witają Cię ludzie morza, stoczniovcy, marynarze, portowcy, służby mundurowe - wojsko i policja, Morska Straż Graniczna, państwowa i ochotnicza Straż Pożarna – zawsze wierna swej idei „*Bogu na chwałę, ludziom na ratunek*”.

Z ufnością witają Cię władze samorządowe i państwowe, parlamentarzyści, senatorowie oraz społeczności licznych instytucji i stowarzyszeń będących w służbie na rzecz dobra wspólnego.

Witają Cię szkoły i wyższe uczelnie, ludzie nauki i kultury, studenci (szczególnie ci, którzy uczestniczą w duszpasterstwie akademickim), a także nauczyciele i wychowawcy, pełna poświęcenia służba zdrowia, ludzie wszelkich inicjatyw społecznych i gospodarczych, przedsiębiorcy.

Witają cię rolnicy z Żuław, Wyżyny Gdańskiej i malowniczych Kaszub.

Tutaj, oprócz morza, wielu miast i pól są także lasy zdobiące morenowe wzgórza. Dlatego pozdrawiają Cię też służby leśne.

Serdecznie witają Cię alumni Wyższego Seminarium Duchownego z rektorem, moderatorami i profesorami.

Szczególnie serdecznie wita cię Kuria Diecezjalna.

Są z nami: Abp Stanisław Gądecki – Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski i Bp Artur Miziński – Sekretarz Generalny Konferencji, biskupi i kapłani z diecezji naszej metropolii i innych diecezji,

a także przedstawiciele bratnich kościołów chrześcijańskich, z którymi razem budujemy ekumenię – jeden dom.

Są z nami również duchowni wspólnoty żydowskiej i muzułmańskiej, z którymi łączy nas wiara w jedyne Boga oraz wiele wspólnych wartości, w tym szczególnie - wspólna modlitwa o pokój.

Wszystkim obecnym tu znamienitym Gościom i drogim Przyjaciołom, a także Rodzinie Księdza Arcybiskupa Tadeusza, Archidiecezja Gdańska przekazuje słowo serdecznego powitania i pozdrowienia.

Księżę Arcybiskupie, czas pandemii i związane z nią przepisy bezpieczeństwa ograniczyły dzisiejsze liturgiczne spotkanie jedynie do nielicznego grona.

Ale dzięki transmisji prowadzonej przez Telewizję Trwam i Radio Maryja, Telewizję i Radio Gdańsk, Radio Plus, Gościa Gdańskiego - w tej dzisiejszej uroczystości uczestniczy i łączy się z Tobą w modlitwie cała archidiecezja.

Drogi Księżę Arcybiskupie, Metropolito Gdański, Prorok Izajasz woła:

„*Ojak są pełne wdzięku na górach nogi zwiastuna radosnej nowiny, który ogłasza pokój, zwiastuje szczęście, który obwieszcza zbawienie...*” (Iz 52).

Niech w tej zbawczej misji, w którą wpisuje się Twoje biskupie zawołanie, wspiera Cię Jezus Chrystus - ukrzyżowany i zmartwychwstały!

A Maryja, Matka naszego Zbawiciela i Matka Kościoła, która na tej ziemi czczona jest jako Pani Swarzewska, Trąbkowska, Matemblewska, Oliwska, niech otacza Cię swoją opieką!

Ks. Biskup WIESŁAW SZLACHETKA

Homilia Jego Ekscelencji Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy SAC
Metropolity Gdańskiego wygłoszona podczas uroczystego ingresu do
Bazyliki Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie, 28 marca 2021 roku

NIE MA WIĘKSZEJ MIŁOŚCI NIŻ W KRZYŻU!

Ekscelencje, Czcigodni Księża Arcybiskupi
i Biskupi,
Drodzy Bracia w Kapłaństwie wg tytułów
i godności,

Drogie Siostry Zakonne i Osoby Konsekrowane,
Alumni,

Szanowni Parlamentarzyści, Przedstawiciele
Administracji Państwowej i Samorządowej,

Drodzy Goście,

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia!

Uczestnicy dzisiejszej uroczystości - obecni
w Archikatedrze i łączący się z nami poprzez
przekaz medialny!

Nade wszystko, Droga Wspólnota Archidiecezji
Gdańskiej!

To z Wami Moi Drodzy, spotykam się dziś po raz
pierwszy w tej przepięknej, historycznej bazylice
archikatedralnej. Stało się to za sprawą Papieża
Franciszka, który w dniu 2 marca br. mianował
mnie arcybiskupem gdańskim. Jestem mu za to
ogromnie wdzięczny i przyrzekam posłuszenie
i wiernie pełnić ten urząd pasterski. Jako nowy
pasterz Waszej wspólnoty archidiecezjalnej, od

dziś także i mojej wspólnoty, spoglądam na Was,
Siostry i Bracia z nadzieją i dziękuję Bogu za
Waszą obecność. Każdego z Was tutaj obecnych,
jak również tych, którzy za pośrednictwem
mediów łączą się z nami, pragnę pozdrowić
słowami, które św. Paweł Apostoł zwykł był
kierować do swoich wspólnot: „*Miłość Boga
Ojca, łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa
i dar jedności w Duchu Świętym niech będą
z Wami wszystkimi!*”.

Słowa pozdrowień kieruję do wszystkich
mieszkańców naszego regionu, wierzących
i niewierzących, członków innych wspólnot
chrześcijańskich i niechrześcijańskich religii.
Wszyscy razem tworzymy jedną społeczność,
zróżnicowaną, ale, jak sądzę, potrzebującą
dobrych, budujących, ludzkich relacji. To
pозdrowienie jest poparte moją modlitwą
i darem Eucharystii, którą sprawuję w Waszej
intencji.

Jestem ogromnie wdzięczny Panu Bogu, że tę
naszą wspólną drogę wiary możemy rozpocząć
w Niedzielę Palmową, wprowadzającą nas
w Wielki Tydzień. To najważniejszy tydzień
w całym roku liturgicznym. W tych dniach
wszystko jest naprawdę wielkie i ważne zarówno
jeśli chodzi o Syna Bożego, jak i człowieka.
Wielkie, bo przypomina niepojęte wydarzenia
męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.
Ważne, bo w ten sposób Jezus Chrystus wykupił
nas z niewoli grzechu i pojednał z Ojcem,
dając początek nowej wspólnocie opartej na
wzajemnym przebaczeniu i wzajemnej miłości.
Wielkie i ważne wreszcie, bo Jezus Chrystus
otworzył dla człowieka bramy wiecznego
zbawienia.

Wielki Tydzień jest więc najwymowniejszą
syntezą historii człowieka wpisaną w historię
Syna Bożego i w historię nieskończonej miłości
Boga do człowieka. Św. Marek Ewangelista
w odśpiewanej przed chwilą Pasji zaprasza
nas dzisiaj, abyśmy rozważali tę niepojętą,
przejmującą w swej wymowie historię Syna
Bożego. Podobną zachętę kieruje do nas cała
liturgia, która już w pierwszych słowach
mówi: „*W dniu dzisiejszym gromadzimy się,
aby z całym Kościołem rozpocząć obchód
Misterium Paschalnego. Dzisiaj Chrystus
wjechał do Jerozolimy, aby tam umrzeć
i zmartwychwstać. Wspominając to zbawcze
wydarzenie, z głęboką wiarą i pobożnością
pójdźmy za Panem, abyśmy uczestnicząc
w tajemnicy Jego krzyża, dostąpili udziału
w zmartwychwstaniu i życiu!*”.

Męka i zmartwychwstanie Jezusa jest dopełnieniem całej misji Jezusa. „*Misja - pisał kiedyś papież Benedykt XVI - dla której Jezus przybył do nas, osiąga swoje spełnienie w tajemnicy paschalnej. Z wysokości krzyża, z którego przyciąga wszystkich do siebie* (por. J 12, 32), zanim „*odda Ducha*”, mówi: „*Wykonało się*” (J 19, 30). W tajemnicy Jego posłuszeństwa aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej (por. Flp 2, 8), spełnia się nowe i wieczne Przymierze. W Jego śmierci na krzyżu dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które On ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i zbawić go - jest to miłość wyrażona w najbardziej radykalnej formie.

Jakże niesamowicie brzmią te słowa. Bóg w swojej nieskończonej miłości miłosiernej, aby wykupić człowieka z niewoli grzechu, posyła swojego Syna na śmierć krzyżową. Patrząc na krzyż, narzędzie cierpienia i śmierci, zaczynamy bardziej rozumieć słowa Jezusa: „*Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich*”, a zaraz potem, gdy, zwracając się do słuchających, dodaje: „*Wy jesteście przyjaciółmi moimi*” (J 15,13-14).

Te słowa Jezus kieruje dziś także i do nas. Jezus podejmuje krzyż, aby przyciągnąć wszystkich do siebie. W tajemnicy Jego śmierci dokonuje się więc nowe i wieczne Przymierze między Bogiem i człowiekiem. Przez ofiarę Jezusa na krzyżu, Bóg nas ponownie wybrał i uczynił swoimi przyjaciółmi.

Do przeniknięcia i zrozumienia tak objawionej tajemnicy miłości potrzeba jednak wyciszenia i rozpalenia, częstokroć przytłumionego zewnętrznym hałasem, wyziębionego naszego serca. Zatrzymajmy się! Spójrzmy na krzyż! Tę prawdę trzeba przeżyć. Pozwolić się nią poruszyć! Kiedy stajemy pod krzyżem Jezusa, wydarzenia Wielkiego Tygodnia przestają być historią sprzed 2 tysięcy lat, stają się wydarzeniami które dokonują się nieustannie tu i teraz. Męka Jezusa Chrystusa wciąż trwa. Odnawia się w każdym uczniu, w każdym człowieku, który grzeszy, ale który się podnosi i szuka Boga. Krzyż pozwala nam odnaleźć nasze miejsce przy Chrystusie i w Nim odnowić nasze życie.

Oto wielka prawda o miłości Boga do człowieka i o człowieku, który tej miłości potrzebuje. Bez tej Bożej miłości człowiek nie jest w stanie normalnie żyć, nie jest w stanie

dobrze funkcjonować, ani też budować relacji międzyosobowych. Bez niej człowiek nie jest w stanie zrozumieć nawet samego siebie.

Pascha zatem to nasze wyzwolenie, to nasza całkowita przemiana! Od tej chwili jesteśmy ludem odkupionym przez krew Chrystusa na krzyżu. W krzyżu Chrystusa jest nasze zwycięstwo, dlatego nie możemy uciekać od Chrystusa i Jego krzyża, ale na Nim budować całe swoje życie! Nie ulegajmy fałszywej propagandzie, że można iść za Chrystusem nie biorąc swojego krzyża, wołał kiedyś św. Jan Paweł II. Można wybierać drogę bez krzyża, ale to nie jest droga Chrystusa. Nie ma Chrystusa bez krzyża. Taki Chrystus nie istnieje. Bez krzyża pójście za Chrystusem jest uludą. Nie można zrozumieć Chrystusa bez krzyża i nie można zrozumieć człowieka bez Chrystusa. Krzyż sprawia, że Jezus Chrystus jest obecny w nas, że inni mogą Go w nas zobaczyć, jak wymownie wyznał to pewien pielgrzym, który po powrocie z wioski Ars, gdzie pracował dzielny proboszcz, św. Jan Vianney, powiedział o nim do swoich bliskich: „*widziałem Chrystusa obecnego w człowieku*”.

Dzisiejsze spotkanie z Jezusem ma jeszcze jedno ważne przesłanie. Przeżyte spotkanie z Jezusem w Jerozolimie i na krzyżu jest darem dla innych. Kościół jest jedną wielką wspólnotą grzeszników i świętych. Idziemy razem wzajemnie się wspierając i walcząc z grzechem, który jest skandalem i zgorszeniem. Wspólnie świadczymy sobie tę miłość i wspólnie podążamy ku zbawieniu.

Tej miłości Jezus czyni nas ambasadorami w dzisiejszym świecie. Ufa, że jej nie zmarnujemy, ale zaniesiemy ją innym, zwłaszcza tym, którzy jej nie znają. W ten sposób jest „*głoszona Ewangelia życia*”, życia w Jezusie Chrystusie. Liczę, że razem, jako uczniowie Jezusa, poniesiemy tę miłość paschalną do naszych rodzin, do naszych środowisk, do naszych bliskich i dalekich, do chorych i cierpiących, a także i do tych, którzy jej nie znają lub ją odrzucają. Proszę dobrego Boga, aby w tę krucjatę miłości paschalnej włączyli się wszyscy wierzący naszej archidiecezji, poczynając od najmłodszych, poprzez młodzież, różne wspólnoty i ruchy aż po parafie, a także chorzy i cierpiący, którzy jak nikt inny są złączeni miłością z krzyżem Chrystusa. Miłość paschalna Jezusa jest największym dobrem człowieka!

Wraz z Biskupami Pomocniczymi: biskupem Wiesławem i biskupem Zbigniewem, zapraszam wszystkich kapłanów diecezjalnych i zakonnych, siostry zakonne, osoby konsekrowane, członków duszpasterstw, ruchów i wspólnot religijnych, katechetów oraz zaangażowanych w dzieła miłosierdzia, do podejmowania z odwagą i nowym entuzjazmem wspólnej misji głoszenia Ewangelii. Formy tego głoszenia będziemy wspólnie wypracowywać i wspólnie wcielać w życie.

Na koniec chciałbym jeszcze wyrazić moją serdeczną wdzięczność tym, którzy w ostatnim czasie jako pasterze prowadzili tę archidiecezję. Mam tu na myśli ks. abpa Sławoja Leszka Głódzia, który przez 12 lat przewodniczył tutejszej wspólnocie archidiecezjalnej. Nie szczędził wysiłków i starań, aby głosić Słowo Boże, podejmować trudne wyzwania, jakie jawiły się na jego drodze, czy wreszcie troszczyć się o piękne dziedzictwo kulturowo-zabytkowe tutejszej archidiecezji.

Dziękuję również ks. bpowi Jackowi Jezierskiemu, biskupowi Elbląskiemu, który od sierpnia ub.r. jako Administrator Apostolski

zarządzał Archidiecezją Gdańską. Z cierpliwością i wnikliwością doświadczonego pasterza, mierzył się z różnymi sprawami duszpastersko-administracyjnymi. Nie jest łatwo dzielić czas na dwie diecezje, ale jak widać robił to z dużym powodzeniem. Ekscelencjo, dziękuję z całego serca!

Drodzy Bracia i Siostry! Drodzy Diecezjanie! Nasze dzisiejsze spotkanie zawieram naszemu wielkiemu patronowi, św. Wojciechowi. Zawieram Matce Najświętszej, która z licznych sanktuariów wpiera nas i przemawia w całej diecezji. Zawieram św. Wincentemu Pallotiemu, mojemu ojcu duchownemu, który ukształtował mnie w swoim charyzmacie.

Niech Jezus, który zaprasza nas do pójścia za Nim i za Jego krzyżem, udziela wszystkim Swojego błogosławieństwa. Amen.

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC
Metropolita Gdański

Gdańsk Oliwa, 28 marca 2021 roku

**SŁOWO KS. ARCYBISKUPA
STANISŁAWA GADECKIEGO
METROPOLITY POZNAŃSKIEGO
PRZEWODNICZĄCEGO KONFERENCJI
EPISKOPATU POLSKI**

Drogi Księżu Arcybiskupie Tadeuszu!

W dniu Twojego ingresu do wiekowej gdańskiej katedry - w imieniu własnym i całej Konferencji Episkopatu Polski - składam Ci najserdeczniejsze życzenia wszelkiego Bożego błogosławieństwa i proszę Ducha Świętego o nieustanną opiekę nad Tobą, w całej rozpoczynającej się dzisiaj służbie w gdańskiej archidiecezji.

1. Ingres biskupi to wyjątkowa okazja do uwielbienia Boga, który słabej ludzkiej naturze pozwala podejmować niezwykle odpowiedzialne zadanie apostołskie w Kościele. Jest to zapowiedź trudu pasterza poszukującego zagubionych owiec a jednocześnie - ofiary Baranka, który daje swoje życie za owce. To wprowadzenie w posługę miłości we wspólnocie Ludu Bożego i misji - zwanej przez świętego Augustyna - *amoris officium*. Greckie słowo episkopos wskazuje przeciw na kogoś, kto potrafi patrzeć sercem; kto patrzy tak jak czynił to Chrystus, „*Pasterz i Stróż dusz waszych*” (por. 1 P 2,25).

Rząd dusz to sztuka nad sztukami. Konstytucje Apostolskie wymagają od Ciebie rzeczy trudnych i dzisiaj bardzo niepopularnych: „*Nie wypada być ty, biskup, który jesteś głową, na czyjąś zgubę słuchał ogona, czyli zbuntowanego człowieka świeckiego, skoro ty masz słuchać tylko Boga. Winieneś rządzić podwładnymi, a nie podlegać ich władzy. Wszak zgodnie z porządkiem urodzenia syn nie rządzi ojcem ani [...] uczeń nauczycielem, żołnierz królem, ani świecki biskupem*” (II, 14,12). Nie znaczy to wcale, iż biskup może lekceważyć ludzi świeckich. Wprost przeciwnie: „*niech biskup kocha świeckich jak swoje dzieci, niech ich pielęgnuje i ogrzewa w gorącej miłości jak [kwoka] jaja, aby się wyklęły z nich pisklęta*” (Konst Apost II,20,2).

Twoim zadaniem będzie nie tylko głosić Słowo Boże bez uszczerbku, lecz także dostosowywać twoje słowa do poziomu słuchaczy, tj:

- Inaczej bowiem należy pouczać mężczyzn, a inaczej kobiety, bo na mężczyzn trzeba nakładać cięższe, a na kobiety - lżejsze wymagania.

- Inaczej trzeba pouczać podwładnych, a inaczej przełożonych. Podwładnych trzeba uczyć, aby nie wykonywali mniej, niż im rozkazano. Przełożonych zaś, aby nie nakazywali wykonywać więcej, niż potrzeba.

- Inaczej należy pouczać mądrych tego świata, a inaczej głupich. Mądrych należy pouczać, żeby umieli zrezygnować z tego, co wiedzą. Głupich

zaś - by pragnęli dowiedzieć się tego, czego nie wiedzą.

- Inaczej należy pouczać ludzi szczerych, a inaczej fałszywych. Szczerych trzeba chwalić za to, że starają się nie mówić nigdy nieprawdy, ale trzeba ich też pouczyć, żeby czasami starali się przemilczeć prawdę. Fałszywych natomiast trzeba pouczyć, aby zrozumieli, jak wielkiego trudu wymaga ich dwulicowość.

- Inaczej należy pouczać ubogich a inaczej bogatych; ubogim bowiem powinniśmy ofiarować słowa pociech w ich ucisku, w bogatych zaś wzbudzić lęk z powodu ich wyniesienia.

- Inaczej należy pouczać tych, co rozdają swoje dobra, a inaczej tych którzy usiłują kraść dobra cudze. Tych, którzy rozdają swoje dobra należy pouczyć, by nie uważali siebie za lepszych od innych, gdy widzą, że inni są od nich zależni. Natomiast tych, którzy usiłują kraść dobra cudze, aby posłuchali, co powie im Pan, gdy przyjdzie na sąd: „*Idźcie precz ode mnie w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom*”.

- Inaczej należy pouczać związanych węzłem małżeńskim, a inaczej wolnych. Żyjących w małżeństwie należy pouczyć, aby dbając nawzajem o siebie, każdy starał się podobać swemu współmałżonkowi tak, aby nie przestał podobać się Stwórcy./ Natomiast tych, którzy nie są związani małżeństwem należy pouczyć, by byli tym bardziej posłuszni przykazaniom Bożym, skoro nie obciąża ich dozwolone *brzemie małżeństwa*” (por. Grzegorz Wielki, Księga Reguły Pasterskiej, Księga III,116-211, *passim*).

3. Tak więc na koniec - księża biskupi oraz wierni zgromadzeni w tutejszej gdańskiej katedrze oraz wszyscy, którzy łączą się z nami duchowo - życzą Tobie, aby powodzenia nie napełniały Cię pycha. By przeciwności Cię nie niepokoiły a trudności nie doprowadzały do rozpaczy.

Niech w prowadzeniu archidiecezji gdańskiej wspiera Ciebie Maryja, Matka Kapłanów a podobnie jak była Ona żywą „*pamięcią*” Wcielenia Słowa we wspólnocie apostołów, tak i Ty stań się przekazicielem żywej Tradycji Kościoła, w komunii ze wszystkimi biskupami, w jedności z Następcą Piotra i pod jego władzą.

Niech na tej drodze strzeże Cię św. Józef, Patron obecnego roku duszpasterskiego oraz inni święci i błogosławieni związani z kaszubską ziemią. Niech Cię otaczają troskliwą opieką i pozwolą Tobie stać się błogosławieństwem dla tego szlachetnego Kościoła, który żyje i rozwija się w Gdańsku. Szczęść Boże!

Ks. Arcybiskup STANISŁAW GADECKI
Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Gdańsk Oliwa, 28 marca 2021 roku

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Andrzej Duda

LIST PREZYDENTA NA INGRES DO KATEDRY OLIWSKIEJ KS. ABP. TADEUSZA WOJDY

Jego Ekscelencja
Ksiądz Arcybiskup
Tadeusz Wojda SAC
Metropolita Gdański

Ekscelencjo, Wielce Czcigodny Księżu Arcybiskupie!

W dniu uroczystego ingresu Ekscelencji do archikatedry oliwskiej proszę o przyjęcie serdecznych gratulacji oraz życzeń Bożego błogosławieństwa, wytrwałości i dobrych owoców arcybiskupiego posługiwania. Ufam, że udana współpraca Ekscelencji z duchowieństwem, zakonami oraz wiernymi świeckimi otworzy nowy, pomyślny rozdział w historii archidiecezji i metropolii gdańskiej.

Jako specjalista w dziedzinie misjologii oraz współpracownik trzech kolejnych papieży w watykańskiej Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów i Papieskim Dziele Rozkrzewiania Wiary zgromadził Ksiądz Arcybiskup szeroką wiedzę na temat kondycji Kościoła katolickiego we współczesnym świecie. Zarówno w Wiecznym Mieście, jak i w pierwszej stolicy biskupiej Ekscelencji w Białymstoku zyskał Ksiądz Arcybiskup opinię aktywnego, oddanego duszpasterza, zjednującego sobie szacunek i zaufanie osobistym świadectwem religijnego zaangażowania. Jestem przekonany, że dzięki zebranych dotąd doświadczeniom – obejmującym także działalność na forum Konferencji Episkopatu Polski w Komisji ds. Misji oraz Komisji ds. Polonii i Polaków za Granicą – sprosta Ekscelencja wyzwaniom, które stają dzisiaj przed Księdzem Arcybiskupem jako ordynariuszem archidiecezji gdańskiej.

Piastowski Gdańsk to miasto symbol. Kolebka Solidarności, skrawek Polski wsławiony bohaterskim oporem przeciw zniewoleniu przez obce potęgi, a także przeciw totalitarnym ideologiom, agresywnie forsującym okrojona, materialistyczną wizję człowieka oraz nietolerującym innych – oprócz własnych – autorytetów, tradycji i wartości. Obecnie Trójmiasto jest jednym z głównych ośrodków gospodarczych, naukowych i kulturalnych Rzeczypospolitej, a jego mieszkańcy żyją radościami, obawami i nadziejami dzielonymi przez wszystkich Polaków. Tak tutaj, jak i w całym kraju potrzeba przykładu wzajemnej otwartości i skutecznego współdziałania między hierarchią Kościoła a władzami publicznymi oraz obywatelami łączącymi swoje wysiłki, aby pomnażać dobro wspólne.

Wyrażam ufność, że posługa Księdza Arcybiskupa wypełni pokładane w niej nadzieje oraz przyniesie Ekscelencji wiele radości z obfitego duchowego żniwa. Raz jeszcze proszę Księdza Arcybiskupa o przyjęcie uroczystych gratulacji.

Z wyrazami głębokiego szacunku i sympatii
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

HERB I DEWIZA KS. ARCYBISKUPA TADEUSZA WOJDY SAC METROPOLITY GDAŃSKIEGO

Mottem posługi biskupiej Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy SAC Metropolity Gdańskiego są słowa z Ewangelii wg św. Marka (13,10) „*Oportet praedicari Evangelium*” (Aby była głoszona Ewangelia).

Herb, zbudowany na tarczy, zawiera złoty podwójny krzyż, który jest znakiem głoszenia Ewangelii, naśladowania Chrystusa i posługi apostolskiej. Złoty krzyż oznacza Zmartwychwstałego Chrystusa, a trójlistne zakończenie ramion krzyża symbolizuje Chrystusa pośród Apostołów. Paliusz swą symboliką nawiązuje do obrazu Chrystusa – Dobrego Pasterza, który na swych ramionach niesie zagubioną owcę (por. Łk 15,1-7). Umieszczony w herbie oznacza godność metropolity i wyraża jedność ze Stolicą Apostolską.

W centrum tarczy herbowej znajduje się otwarta złota księga Pisma Świętego, która podkreśla potrzebę głoszenia Ewangelii, zgodnie z poleceniem Zbawiciela: „*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*” (Mt 28,19). Na lewej stronie otwartej Biblii znajdują się umieszczone pionowo dwie czerwone litery greckie: Alfa i Omega. Oznaczają one Chrystusa i odwołują się do wersetu z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła: „*Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i który przychodzi, Wszechmocny*” (1,8). Chrystus jest początkiem i kresem wszelkiego istnienia. Głoszenie Chrystusa, który jest Słowem

Objawionym, stanowi zadanie wpisane w istotę Kościoła. Czerwone litery na złotej księdze oznaczają świadectwo głoszącego Ewangelie, ale także wolność, którą niesie Chrystus (por. Ga 5,1). Prawą stronę Pisma Świętego wypełniają trzy dojrzałe kłosa. Głoszenie Ewangelii ma bowiem owocować przyjęciem Chrystusa przez ewangelizowanych, ale też szczęściem wiecznym – tak tych, którzy przyjmują Słowo Boże, jak i tych, którzy je głoszą. Kłosa są figurą Kościoła, który żyje Ewangelia, jak też są symbolem Eucharystii, która buduje Kościół.

Nad księgą Pisma Świętego znajduje się sześcioramienna złota gwiazda ze złotym promieniem. Przedstawienie to odwołuje się do gwiazdy betlejemskiej, umieszczonej również w herbie Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Pallotynów), do którego należy Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda. Symbol gwiazdy wskazuje, że orędzie Dobrej Nowiny zaadresowane jest do wszystkich ludzi, przypomina również wezwanie Chrystusa: „*Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelie!*” (Mk 1,15). Ten znak wskazuje, że przyjęcie Ewangelii, rozpoznanie Chrystusa i uznanie Go za Pana prowadzi do zbawienia (por. Flp 2,9-11). Gwiazda betlejemka i złoty promień odwołuje się również do tajemnicy narodzin Chrystusa. Jest więc wyrazem nadziei, radości, pokoju, ale również zachętą i ewangelicznym nawoływaniem: „*Nie lekajcie się!*” (por. Łk 2,10). Gwiazda betlejemka przywołuje na myśl słowa Mędrców, którzy pytając o Chrystusa mówią o tym, iż „*widzieli Jego gwiazdę na Wschodzie!*” (por. Mt 2,2). Także niebieska tynktura tarczy symbolizuje osobę Maryi – Gwiazdy Nowej Ewangelizacji. Na kartach Ewangelii ukazana jest Ona, gdy niesie Chrystusa nie tylko do domu Zachariasza i Elżbiety, ale i poza granice swej ojczyzny. W godzinie Krzyża stała się Matką Kościoła, któremu towarzyszy na drogach wiary poprzez dzieje. Celem Kościoła pielgrzymującego jest niebo. Barwa niebieska odwołuje się więc również do rzeczywistości nieba. Na szarfi, umieszczonej pod tarczą, wypisana jest dewiza herbowa: „*Oportet praedicari Evangelium*” (Aby była głoszona Ewangelia). Motto to nawiązuje do słów Chrystusa: „*Najpierw musi być głoszona Ewangelia wszystkim narodom!*” (Mk 13,10). Na Pomorzu głosił ją wiernie św. Wojciech, patron Archidiecezji Gdańskiej.

Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański, rozpoczynając swą pasterską posługę w Kościele Gdańskim, podkreśla swym biskupim zawołaniem potrzebę nowego zapału w dziele ewangelizacji i niesieniu orędzia Chrystusa wszystkim ludziom.

AG

Ks. Arcybiskup Tadeusz Wojda SAC Metropolita Gdański udzielił błogosławieństwa ks. Andrzejowi Sowińskiemu, proboszczowi Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Gdańsk Oliwa, kaplica mariacka, polska (dawna seminaryjna), 28 marca 2021 roku.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**